

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

Tilsynsutvalget for dommere har i møte den 26. april 2007 truffet vedtak i

Sak nr: 31/07 (arkivnr: 200700320-14)

Saken gjelder: Klage fra advokat A på lagdommer
B ved X lagmannsrett

Utvalgsmedlemmer: Eva Nygaard Ottesen (leder)
Jon Høyland
Rita Sletner
Frode Sulland
Inger Lise Gjørsv

Offentlighet: Vedtaket er delvis unntatt offentlighet, jf. offentlighetsloven
§ 5a, jf. forvaltningsloven § 13

Vedtak: Klagen avvises.

Innledning:

Ved brev av 28. februar 2007 har advokat A inngitt klage på lagdommer B ved X lagmannsrett. I brev av 12. mars 2007 varslet Tilsynsutvalget advokat A om mulig avvisning av klagen på grunn av overskridelse av fristen på tre måneder i domstolloven § 237 fjerde ledd. Advokat A kommenterte varselet om avvisning i brev av 20. mars 2007.

Lagdommer B kommenterte klagen i brev av 21. mars 2007 og 3. april 2007.

Embetsleder ved X lagmannsrett, førstelagmann C, kommenterte klagen i brev av 22. mars 2007.

Saksfremstilling:

X lagmannsrett gjennomførte ankeforhandling i straffesak den 12.–23. juni 2006. Saken gjaldt påtalemyndighetens anke over Y tingretts dom av 27. oktober 2005. Ankeforhandlingene ble administrert av lagdommer B, som på tidspunktet for ankeforhandlingen var konstituert lagmann.

X lagmannsrett avsa dom den 25. juni 2006.

Klager - advokat A - har i hovedsak vist til følgende:

Det fremgår av brev av 16. februar 2007 fra D at lagdommer B har tatt initiativ til at aktor skal innberette ham til Tilsynsrådet for advokatvirksomhet.

Det fremgår av dom avsagt 25. juni 2006 at det som premiss for overprøvende straffeutmåling er lagt til grunn at "E og F bemerket straks at lånet bare skulle være på kr 200 000, men advokaten forklarte da at rentene på denne måte var tatt med i lånesummen". Premissene identifiserer videre advokaten med hans navn.

Den aktuelle premissen for lagmannsretten fremstår, til forskjell fra den aktuelle premiss for tingretten, som et konstatert (utvilsomt) faktum. Ettersom premissen er unødvendig for å begrunne straffeutmålingen, fremstår domsutsagnet derimot som premiss til støtte for dommer B's initiativ - som konstituert lagmann i saken – til aktors innberetning til Tilsynsrådet/for at Tilsynsrådet skal kunne reagere ovenfor ham som advokat.

Premissen er i seg selv i strid med god dommerskikk, i det han, unødvendig for sakens resultat, har blitt fremstilt på en måte som er egnet til å svekke hans omdømme som advokat – uten at han på noen måte er gitt anledning til å uttale seg om forholdet.

Dette er i strid med uskyldspresumpsjonen i EMK artikkel 6 nr 2. Om skadepotensialet vises det til domstolloven § 225 tredje ledd og for øvrig til at beskyldningen mot ham er publisert i Lovdata.

Han ble først kjent med ignoreringen av uskyldspresumpsjonen den 6. desember 2006 ved at han ble gjort til part for vedtak i Tilsynsrådet som nettopp tok utgangspunkt i aktuelle dommer mot D. For øvrig vil det være publiseringen i Lovdata som først på sikt vil kunne berøre han i form av injurie som ikke kan mortifiseres.

Innklagede – lagdommer B - har i hovedsak vist til følgende:

Det påklagede forholdet ligger ni måneder tilbake i tid. Advokat A har kjent saken om lag like lenge. Henvendelsen fra Advokatforeningens tilsynsråd til advokaten skjedde i slutten av juni samme år. Det foreligger ikke omstendigheter som gjorde det umulig eller sterkt vanskelig for advokat A å ta opp saken på et tidligere tidspunkt. Under henvisning til hensynene bak fristen på tre måneder, motsetter hun seg sterkt at saken skal tas til realitetsbehandling så sent.

Uttalelsen i premissene var en ren gjengivelse av det faktum tingretten fant bevist, og var ikke uten betydning ved straffeutmålingen slik saken stod for lagmannsretten. Hun, og hennes to kollegaer, har etter dette ikke brukt ”unødvendig sterke ord og uttrykk”.

Det er ikke korrekt at hun, som rettens formann, har tatt noe initiativ overfor Advokatforeningen. I en pause under hovedforhandlingen tok hun opp med blant andre aktor om aktor hadde foretatt seg noe med de opplysningene som var fremkommet om advokat A. Aktor opplyste da at hun, i etterkant av tingrettens behandling av saken, hadde anmeldt forholdet til Tilsynsrådet for Advokatvirksomhet.

Embetsleder – førstelagmann C – har i hovedsak vist til følgende:

Han gir sine tilslutninger til de generelle synspunkter som har kommet til uttrykk i uttalelsen fra lagdommer B. Uttalelsen foranlediger ikke bemerkninger fra hans side i forhold til den konkrete saken.

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Generelt bemerkes at Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptrer i strid med god dommerskikk, jf. domstoloven § 236 første ledd. Dette krever med andre ord at dommeren kan bebreides.

Det følger av domstoloven § 237 fjerde ledd at ”Dommeren må klages inn for Tilsynsutvalget innen tre måneder etter at forholdet som er grunnlag for klagen fant sted, eller etter at klageren ble kjent med eller burde vært kjent med dette forholdet”. Imidlertid gir samme bestemmelse anledning for utvalget til å ta en disiplinærsak opp til behandling etter klage eller av eget tiltak, forutsatt at det ikke er gått mer enn ett år siden forholdet fant sted. Loven er formulert slik at dette er en adgang utvalget har, etter vurdering på fritt grunnlag. Klager kan ikke påberope seg noen rett til behandling av klagen etter denne bestemmelsen. I forarbeidene til bestemmelsen (Ot.prp. nr 44 (2000-2001)) uttaler departementet (s. 179) om dette spørsmål at utvalget bl.a. kan ”vektlegge om klager hadde rimelig grunn til å oversitte fristen”. Videre legger departementet til grunn som en forutsetning for å ta en forsinket klage til realitetsbehandling, ”at klagen er fremsatt så snart det forhold som umuliggjorde eller sterkt vanskeliggjorde klagen er opphørt”.

Utvalget legger til grunn, ut fra uttalelsen til lagdommer B, at advokat A ble kjent med at han var klaget inn for Tilsynsrådet for Advokatvirksomhet senest i slutten av juni 2006. Selv om Tilsynsrådet henvendelse kan ha vært knyttet til Y tingretts behandling av saken, legger utvalget til grunn at advokat A på dette tidspunktet var kjent med at det forelå dom i saken i X lagmannsrett. Utvalget viser til at det måtte fremstå som naturlig at også

lagmannsrettens dom ville innholde uttalelser knyttet til hans tilknytning til utstedelsen og uformingen av gjeldsbrevet.

Fristen på tre måneder i domstolloven § 237 utløp etter dette senest 1. oktober 2006.

Klagen fra advokat A av 28. februar 2007 er etter dette fremsatt for sent, og klagen skal derfor som utgangspunkt avvises fra behandling.

Tilsynsutvalget har vurdert hvorvidt saken skal tas opp til behandling av eget tiltak, men finner ikke at det er grunnlag for det. Tilsynsutvalget viser for det første til at klagen ble fremmet nærmere ni måneder etter at forholdet som dannet grunnlag for klagen, fant sted. Tilsynsutvalget kan ikke se at advokat A hadde rimelig grunn til å oversitte fristen for å inngi klage til Tilsynsutvalget for dommere. Etter Tilsynsutvalget vurdering er heller ikke det forhold klagen bygger på, av en slik karakter at dette tilsier behandling av klagen av eget tiltak.

Klagen blir etter dette å avvise som for sent fremsatt.

Tilsynsutvalget for dommere fatter etter dette slikt enstemmig

vedtak:

Klagen avvises.